

ת"פ 26264/10/15 - מדינת ישראל נגד ג"ד

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 26264-10-15 מדינת ישראל נ' ג"ד
תיק חיצוני: 4229172015

בפני	כבוד השופט מוחמד עלי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ג"ד

החלטה

1. זה עתה ניתן על ידי גזר דין בו נידון הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בכתב אישום שייחס לו בין היתר עבירות על פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2 (3) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 (להלן: **חוק הגנת הפרטיות**). הרקע לעניין - בתמצית שבתמצית - הוא כך: במהלך קשר זוגיות בין הנאשם למתלוננת, תיעד הנאשם בסתר את המתלוננת כשהם מקיימים יחסי מין. לאחר שהמתלוננת ביקשה להיפרד ממנו - איים שיפיץ את הסרטונים ואף שלח לה באמצעות מכשיר הטלפון קטעים מהם כדי להמחיש כי בידיו תיעוד ולהניא אותה מלנתק את הקשר ביניהם. כתב האישום כלל פירוט רב נוסף שאין צורך להביא בשנית כאן, והמעין יעיין בגזר הדין.

2. מיד לאחר מתן גזר הדין ביקש ב"כ המאשימה "להורות לחברות התקשורת שאיתן יש קשר לנאשם, הכוונה לענן תקשורתי, לבדוק אם קיימים סרטונים בנושא כתב האישום. נבקש למחוק את הסרטונים ממאגרי המידע. כמו כן נבקש להורות לנאשם במידה ויש אצלו עוד סרטונים להשמידם או למסור אותם למשטרה ולאסור עליו להשתמש בהם לכל מטרה שהיא". הנאשם הותיר את הבקשה לשיקול דעת בית המשפט, תוך שהוא מבהיר שאין ברשותו חומרים נוספים בנוגע לפרשה.

3. סעיף 29(א) (4) לחוק הגנת הפרטיות קובע כלהלן:

(א) בנוסף לכל עונש וסעד אחר רשאי בית המשפט, במשפט פלילי או אזרחי בשל הפרה של הוראה מהוראות חוק זה, לצוות כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) על איסור הפצה של עתקי החומר הפוגע או על החרמתו; צו החרמה לפי פסקה זו כוחו יפה כלפי כל אדם שברשותו נמצא חומר כזה לשם מכירה, הפצה או חסנה, גם אם אותו אדם לא היה צד למשפט; ציווה בית המשפט על החרמה, יורה מה יעשה בעתקים שהוחרמו;

(2) על פרסום פסק הדין, כולו או מקצתו; הפרסום יעשה על חשבון

הנאשם או הנתבע, במקום, במידה ובדרך שקבע בית המשפט;
(3) על מסירת החומר הפוגע לנפגע;
(4) על השמדת מידע שנתקבל שלא כדין, או לאסור על שימוש במידע
כאמור או במידע עודף כהגדרתו בסעיף 23ה, או להורות לגבי המידע כל
הוראה אחרת"

4. ברי כי פוטנציאל הפגיעה בפרטיות המתלוננת הוא עצום. על כן, בשים לב לעמדת הנאשם ובהמשך להחלטתי בסיפא של גזר הדין, אני נותן בזאת צו לפיו נאסר על הפצה של עותקי החומר הפוגע בו מתועדת המתלוננת. צו כוחו יפה כלפי כל אדם שברשותו נמצא חומר הנוגע לפרשייה מושא האישום גם אם אותו אדם לא היה צד למשפט. כן אני מורה על השמדת כל חומר, לרבות סרטונים, בו מתועדת המתלוננת בהקשר לעניין מושא כתב האישום. בנוסף ומבלי לגורע מכלליות האמור, אני מורה על השמדת כל המידע השמור בטלפון הנייד השייך לנאשם הנוגע למתלוננת; ההשמדה תבוצע בדרך של מחיקת המידע באופן שלא יהיה ניתן לשחזרו שוב.

5. אשר לבקשה הנוספת, בה נתבקש בית המשפט להורות לחברות הסלולר למחוק נתונים, אם קיימים "מהענן התקשורתי", ברור כי הבקשה מוצדקת ביותר בנסיבות העניין בשל הפגיעה העצומה שיכולה להיגרם למתלוננת. ואולם מהבקשה נעדרים פרטים שמאפשרים מתן צו מוגדר וספציפי. כך למשל לא ברור לאיזה חברת סלולר יש להפנות את הצו, וככלל האם חברת הסלולר שומרת סרטונים או מידע, ואם כן - מה המנגנון הנדרש לקבלתו. זאת ועוד, ייתכן גם שהמידע לא אגור אצל חברת הסלולר עצמה אלא במאגרי מידע המנוהל על ידי רשתות חברתיות למיניהן ותוכנות תקשורת כמו וואצאפ וכו'. על כן, אני מורה למאשימה לערוך את הבדיקות הנדרשות כדי לברר היכן יתכן ונמצא מידע הקשור לפרשה וכלפי איזה גורמים יש להפנות את הצווים. לא מן הנמנע כי יהיה צורך בביצוע פעולות חקירה כאלה ואחרות כדי להתחקות אחר המידע (דבר שלהבנתי היה צריך להיעשות בראשית ההליכים). המאשימה תערוך את הבירורים המתאימים ותפנה במידת הצורך לבית המשפט וכמובן שבית המשפט יושט את כל הסעדים הנדרשים כדי למנוע פגיעה בפרטיותה של המתלוננת.

6. המזכירות תשלח עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשע"ח, 19 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.